

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 174/07

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. júna 2007 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej advokátom JUDr. M. M., B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. NM 12 Cb 117/2004 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti P., s. r. o., **o d m i e t a** ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. februára 2007 doručená sťažnosť spoločnosti P., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. NM 12 Cb 117/2004.

Sťažovateľka okrem iného uviedla, že *„nečinnosťou Okresného súdu Trenčín vo veci sp. zn. NM 12 Cb 117/2004, v ktorom si sťažovateľ uplatňuje právo v súdnom konaní proti I. H., v procesnom postavení odporcu, bolo porušené sťažovateľovo: právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (...)*

Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitost' veci, predmetom konania na súde je žaloba o plnenie v zmysle ustanovenia § 80 písm. b) zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov. Právnym dôvodom podanej žaloby je porušenie zmluvy o úvere zo strany odporcu v tomto konaní. V podstate sa nejedná o zložitú konanie vyžadujúce si náročné právne posúdenie veci, aplikovanie cudzieho práva a ani hodnotenie skutkového stavu veci si nevyžaduje zadováženie veľkého množstva dôkazným prostriedkov a ani rozhodnutie vo veci nezávisí od posúdenia skutočností, na ktoré sú potrebné odborné znalosti(...).“.

Sťažovateľka sa v sťažnosti ďalej zmiňuje o tom, že návrh na začatie konania podala 30. septembra 2004 a okresný súd nariadil pojednávania na 12. júl 2005, 18. júl 2006 a 21. február 2007, a podľa nej *„súd sa od podania návrhu na začatie konania obmedzil len na vytýčenie pojednávania resp. doručovanie návrhu na začatie konania – teda prípravou pojednávania v zmysle ustanovenia § 114 O. s. p.“.*

Zo sťažnosti tiež vyplýva, že sťažovateľka podala 30. novembra 2006 okresnému súdu sťažnosť na zbytočné prietahy, keďže súdne konanie trvá už od roku 2004 a dosiaľ nie je právoplatne skončené, čo len prehlbuje jej právnu neistotu. Okresný súd v odpovedi na jej sťažnosť uviedol, že v konaní bol zistený prietah *„od 12. 7. 2005 - 10. 3. 2006“.*

Sťažovateľka na základe toho navrhla, aby ústavný súd rozhodol, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. NM 12 Cb 117/2004 porušil jej základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a prikázal mu vo veci konať bez zbytočných prietahov.

Zároveň sa v petite sťažnosti domáha priznania primeraného finančného zadost'učinenia v sume 10 000 Sk (v odôvodnení žiada iba 5 000 Sk) a náhrady trov konania.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne čl. 6 ods. 1 dohovoru) (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01).

V prípade, keď ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prieťahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevysloví porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (II. ÚS 57/01, III. ÚS 30/03) alebo návrh odmietne ako zjavne neopodstatnený (III. ÚS 199/02, I. ÚS 197/03, I. ÚS 35/04, I. ÚS 38/04).

Ústavný súd z obsahu predloženého spisu v predmetnej veci zistil, že posudzované konanie vedené okresným súdom začalo 7. októbra 2004, keď bol podaný návrh na vydanie platobného rozkazu. K určitej nečinnosti okresného súdu došlo v období od doručenia návrhu (7. október 2004) až do 16. marca 2005, keď vyzval sťažovateľku na predloženie potrebného počtu rovnopisov príloh k návrhu (prieťah 5 mesiacov), a tiež od 12. júla 2005, keď okresný súd odročil pojednávanie, až do 10. marca 2006, keď určil termín pojednávania na 18. júl 2006 (prieťah 8 mesiacov). Vzhľadom na dĺžku doby trvania predmetného konania vedeného okresným súdom, ako aj na procesné úkony vykonané okresným súdom v predmetnej veci (prvotné úkony súvisiace s prípravou pojednávania, ako aj vydanie rozhodnutia vo veci samej 15. mája 2007, ktoré smerovali k prerokovaniu a rozhodnutiu veci - aj keď rozsudok ešte nenadobudol právoplatnosť) nemožno dospieť k záveru, že by bol takýto postup okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. NM 12 Cb 117/2004 z hľadiska naplnenia základného práva sťažovateľky na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy i čl. 6 ods. 1 dohovoru zjavne neodôvodnený (majúci charakter zbytočných prieťahov v konaní). Preto ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľky proti postupu okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. NM 12 Cb 117/2004 ako zjavne neopodstatnenú už po jej predbežnom prerokovaní.

Vzhľadom na uvedené bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľky na priznanie finančného zadosťučinenia a náhrady trov konania pred ústavným súdom, ktoré sú viazané na vyhovenie sťažnosti vo veci samej, teda na výrok ústavného súdu o porušení základných práv, ktoré sťažovateľka v konaní pred ústavným súdom namietala, orgánom verejnej moci, proti ktorému sťažnosť smeruje.